

Motion till riksdagen

1988/89:Sf319

av Anders Svärd (c)

Handikappersättning till ålderspensionärer

I regeringens skrivelse angående handikappfrågor, vilken behandlades av riksdagen hösten 1987, konstateras i en sammanfattande bedömning att politiken även framdeles måste inriktas på en rättvis fördelning av resurserna, med målmedvetna förstärkningar av handikappområdet. I budgetpropositionen aviserades därför en ny handikapputredning, vars uppgift enligt föredragande statsråd bl.a. "bör vara att bedöma hur ett fungerande samhällsstöd skall kunna tillförsäkras grupper med olika handikapp". I samband med denna anmälan ges ett antal exempel på sådana grupper, "om vilkas situation det för närvarande i många fall saknas nödvändig kunskap hos ansvariga samhällsorgan".

En sådan grupp är folkpensionärer, som efter pensioneringen drabbats av en invalidiserande sjukdom.

När en person, som inte fyllt 65 år, drabbas av ett handikapp, som leder till förtidspension, erhåller denna ett tillägg, benämnt handikappersättning, detta för att täcka de levnadsomkostnader som förorsakas av handikappet. Det kan gälla fördyrade resor, rymligare bostad, behov av ökad hemhjälp e.d. Tillägget är skattefritt och får behållas även efter fyllda 65 år.

Den som däremot drabbas av ett handikapp efter folkpensioneringen erhåller ingen sådan ersättning trots att merkostnaderna är desamma. Till den svårighet som ett handikapp innebär läggs i många fall också ett ekonomiskt handikapp. Denna skillnad i ekonomiskt hänseende upplevs av många som en stor orättvisa. Samhällsstöd i form av handikappersättning borde enligt min mening utgå till alla som ett bidrag till ökade levnadsomkostnader, oavsett vid vilken ålder handikappet inträffar.

Hemställen

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet att överväga frågan om handikappersättning även efter ålderspensionering.

Stockholm den 24 januari 1989

Anders Svärd (c)